

บทที่ ๘

บทสรุป

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์ต่างชาติดังกับพรรคคอมมิวนิสต์ไทย รวมทั้งอิทธิพลที่พรรคคอมมิวนิสต์ต่างๆ มีเหนือพรรคคอมมิวนิสต์ไทย คำถามหนึ่งที่จะปรากฏอยู่เสมอก็คือ พรรคคอมมิวนิสต์ไทยได้รับความช่วยเหลือจากพรรคคอมมิวนิสต์อื่นๆ อย่างไร และมากน้อยเพียงไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคคอมมิวนิสต์จีนและพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ซึ่งถูกระบุว่ามีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือ บางครั้งถึงกับมีคำถามว่า "ปักกิ่งหรือฮานอยมีบทบาทที่สำคัญกว่ากันในการ เป็นผู้นำของการปฏิบัติการรบบแบบกองโจรของพรรคคอมมิวนิสต์ไทย" และได้มีความพยายามที่จะศึกษาคำตอบเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่พรรคคอมมิวนิสต์ไทยได้รับจากพรรคคอมมิวนิสต์ทั้งสอง แต่ดูเหมือนว่าไม่มีผู้ที่สามารถจะให้คำตอบเหล่านั้นอย่างแน่นอนและถูกต้องได้เลย ส่วนใหญ่เป็นเพียงการคาดคะเนหรือการกล่าวอ้างลอยๆ โดยปราศจากหลักฐานยืนยัน

คำถามที่ว่าพรรคคอมมิวนิสต์ไทยได้รับความช่วยเหลือจากพรรคคอมมิวนิสต์ต่างชาติหรือไม่ ในคานหลักการจะไม่ใช่ปัญหา เพราะชาวคอมมิวนิสต์ด้วยกันถือว่าพรรคคอมมิวนิสต์ทุกพรรคเปรียบเสมือนพรรคพี่พรรคน้อง ซึ่งพรรคพี่หรือพรรคที่มีความเข้มแข็งกว่ามีภาระที่จะต้องช่วยเหลือพรรคน้องในการทำสงครามปลดแอก ในทัศนะของคอมมิวนิสต์ สงครามทั้งสงครามที่เป็นธรรมและสงครามที่ไม่เป็นธรรม สำหรับการต่อสู้ของชาวคอมมิวนิสต์มุ่งปลดแอกตนเองจากการกดขี่ขูดรีดของนายทุน ศักดินา และจักรพรรดินิยมนั้น คอมมิวนิสต์ถือว่าเป็นสงครามที่เป็นธรรมทั้งสิ้น และพรรคที่ประสบความสำเร็จในการปลดแอกแล้ว หรือมีความเข้มแข็งกว่ามีหน้าที่ช่วยเหลือพรรคที่อยู่

ระหว่างการต่อสู้ ผู้นำจีนหลายคน เช่น เหมาเจ๋อตง โจวเอินไหล หลินเปียว ก็
ประกาศอยู่เสมอว่า ประชาชนจีนพร้อมที่จะสนับสนุนการทำสงครามประชาชน โดยที่
เขาเหล่านั้นมีความเห็นว่า "ประเทศต้องการเอกราช ประชาชาติต้องการปลดแอก
และประชาชนต้องการปฏิวัติ "

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในแง่ของขอบเขตของความช่วยเหลือ หรือการ
ให้การสนับสนุนแล้ว มีปัญหาค่อนข้างซับซ้อนโดยเหตุที่แต่ละประเทศปฏิบัติแตกต่างกัน
บางประเทศขอบเขตของการให้ความช่วยเหลืออาจจะกินความกว้างไปถึงการส่งทหาร
จำนวนมากพร้อมอาวุธและเครื่องบินที่อำนาจสูงเข้าไปในประเทศใดประเทศหนึ่ง
ถึงแม้กรณีการส่งทหารและอาวุธของสหรัฐอเมริกาเข้าไปในเวียดนาม และลาว ฯลฯ
แต่สำหรับบางประเทศขอบเขตของความช่วยเหลืออาจจะแคบกว่านั้นมากนัก กรณี
ประเทศจีนนั้น ผู้นำจีนย้ำอยู่เสมอว่า การปฏิวัติหรือสงครามประชาชนในประเทศใด
ประเทศหนึ่งเป็นเรื่องของมวลชนในประเทศ และจะต้องดำเนินการด้วยกำลังความ
สามารถของตนเองมากกว่าจะหวังพึ่งความช่วยเหลือจากภายนอก การปฏิวัติไม่ใช่สินค้า
ออกจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง และไม่มีใครที่จะห้ามประชาชนทำการปฏิวัติได้
แนวความคิดเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวนี้เป็นผลจากลักษณะของอุดมการณ์
คอมมิวนิสต์ ที่ประกอบควลักษณะสากลกับลักษณะชาติ นั่นคือพรรคคอมมิวนิสต์ยึดมั่นใน
อุดมการณ์มากซ์ - เลนิน เป็นทฤษฎีชี้นำ และจะต้องช่วยเหลือกันประหนึ่งพรรคกับ
พรรคน้อง แต่ในการให้ความช่วยเหลือกันนั้นจะต้องช่วยในลักษณะที่ช่วยให้ยืนหยัด
อยู่บนขาของตนเอง มีชัยชนะจนตกอยู่ในสภาพเหมือนคนเป็นง่อยที่ช่วยตัวเองไม่ได้
ในการต่อสู้แมทุกพรรคจะยึดมั่นในอุดมการณ์มากซ์ - เลนิน เป็นทฤษฎีชี้นำ หรือในบาง
ประเทศอาจจะเพิ่มเติมเกินกว่านั้นคือ มีลัทธิมากซ์ - เลนินและความคิดเหมาเจ๋อตงเป็น
ทฤษฎีชี้นำ ถึงทพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ถือ แต่ทุกพรรคจะต้องนำลัทธิและ

ทฤษฎีที่นำนั้นมาใช้ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและปัญหาภายในประเทศตน มิใช่จะนำมาใช้ทั้งๆ โดยจะคงนำทฤษฎีมาประสานกับการปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือจึงอยู่ที่ว่า พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือจากพรรคคอมมิวนิสต์ต่างชาติในกานใดบ้าง ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่มีผู้ให้คำตอบได้อย่างกระจ่างและแน่นอนได้เลย ทั้งนี้สืบเนื่องจากปัจจัยหลายประการคือ

๑. พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเป็นพรรคที่ผิดกฎหมาย การดำเนินการใดๆ ล้วนแต่กระทำอย่างปกปิดไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการในประเทศหรือการติดต่อกับต่างประเทศ

๒. ในฐานะที่เป็นพรรคผิดกฎหมายที่อยู่ระหว่างการทำสงครามกับรัฐบาล การที่ประเทศหนึ่งประเทศใดหรือองค์กรของประเทศอื่นให้ความช่วยเหลือแก่พรรคคอมมิวนิสต์ไทยก็เท่ากับเป็นการแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย ฉะนั้นการที่ประเทศอื่นหรือพรรคคอมมิวนิสต์ต่างชาติจะให้ความช่วยเหลือก็จะคงกระทำอย่างปกปิดอย่างที่สุด มิฉะนั้นแล้วจะกระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้

ในทัศนะของผู้เขียน การให้ความช่วยเหลือทางค่านักดูหรือทางค่านรูปธรรมนั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ หรือเป็นปัจจัยที่จะชี้ขาดต่อความสำเร็จ ความก้าวหน้าหรือชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยแต่อย่างใด หากเราจะพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างอุดมการณ์กับวัตถุประสงค์แล้ว จะเห็นว่าวัตถุประสงค์เป็นสิ่งสิ้นเปลืองที่จะคอยๆ หมกสิ้นไปเมื่อดูถูกใช้ไปเรื่อยๆ ถ้าเรากิจการการให้ความช่วยเหลือทางวัตถุประสงค์จะสร้างความเข้มแข็งให้กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย นั้นเป็นความคิดที่ค่อนข้างจะตื้นและมองการณ์ไกลอยู่สักหน่อย เพราะการที่จะต่อสู้และเอาชนะชนะได้นั้นจะต้องอยู่ที่กำลังความ

สามารถของตนเอง การหวังพึ่งความช่วยเหลือของผู้อื่นแม้จะยิ่งทำให้อยู่ในสภาพอโย-
 ่เปลี่ยนแปลงไป จนในที่สุดก็ช่วยตัวเองไม่ได้ กรณีรัฐบาลลาวยุคก่อนซึ่งรับความช่วยเหลือ
 จากสหรัฐฯ จนกระทั่งตัวเองต้องพ่ายแพ้เมื่อไม่ได้รับความช่วยเหลือต่อไป นับเป็น
 ตัวอย่างอันดีเกี่ยวกับการหวังพึ่งความช่วยเหลือจากภายนอก แต่คุณการเป็นสิ่งที่มีพลัง
 และทรงอำนาจ เป็นพลังที่ไร้ไม่หมด ตรงกันข้ามเมื่อยิ่งนำคุณการมาปฏิบัติ พลังของ
 คุณการก็ยิ่งเพิ่มพูนยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นการจะศึกษาดังความเข้มแข็งของพรรค
 คอมมิวนิสต์พรรคหนึ่ง รวมถึงตลอดถึงแนวทางการดำเนินงาน แนวทางการต่อสู้ และ
 ู่ทางแห่งความสำเร็จแล้ว สิ่งที่จะให้คำตอบได้คือที่สุดคือ การศึกษาดังคุณการของ
 พรรคเป็นสำคัญมากกว่าจะศึกษาวาพรรคนั้นได้รับความช่วยเหลือทางกานวัตถุจากแหล่งใด
 และมากน้อยเพียงใด

ในกรณีของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) พคท.ประกาศ
 อย่างชัดเจนเสมอมาว่า คนยึดมั่นในอุดมการณ์มากซ์ - เลนิน และความคิดเหมาเจ๋อตง
 เป็นทฤษฎีชี้นำการปฏิวัติประเทศไทย นั้นคือการสถาปนาสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ตามคำสอน
 ของบุคคลทั้งสาม ซึ่งในขั้นต้นของการเปลี่ยนแปลงสังคมให้เป็่สังคมนิยมคอมมิวนิสต์คือ
 การต่อสู้เพื่อยึดอำนาจรัฐควยกำลังอาวุธอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ โดยอาศัยกำลัง
 ประชาชนทั่วรวมอุดมการณ์ทั้งประเทศเป็นพลัง และทำสงครามจากชนบทแล้วอาศัยชนบท
 ล้อมเมือง เพื่อแย่งยึดเมืองในที่สุด กล่าวคือว่า พคท.ยึดมั่นในแนวทางการต่อสู้ของ
 พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นแบบอย่างในการปฏิวัติประเทศไทย โดยที่เห็นว่าสภาพและ
 ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบันคล้ายคลึงกับสภาพและปัญหาในสังคมจีนในยุคก่อนการขึ้นครอง
 ของพรรคคอมมิวนิสต์ วิธีการแก้ปัญหาและการทำสงครามแย่งยึดอำนาจรัฐจึงควรจะ
 ดำเนินไปตามแนวทางที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้ไ้ผลมาแล้ว ถ้าจะกล่าวอย่างแคบๆ

ยศาสตร์และยศาสตร์พรรคคอมมิวนิสต์จีนไซกอด คำสอนหรือความคิดเหมาเจ๋อตง
 นั้นเอง ความคิดเหมาเจ๋อตงเป็นความคิดที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของลัทธิมากซ์-เลนิน
 โดยเหมาเจ๋อตงได้นำมาขยายความในรายละเอียด เพื่อนำมาปฏิบัติในประเทศ
 ของตน ปัจจุบันความคิดเหมาเจ๋อตงเปรียบประจวบคองประทีปของชาวจีน สำหรับ
 ให้ความสว่างในการบริหารบ้านเมือง หรือแม้แต่การค้าเงินวิถีชีวิตประจำวัน และมี
 อิทธิพลต่อพฤติกรรมของชาวจีนอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันความคิดของเหมาเจ๋อตง
 ก็เปรียบประจวบคองประทีปสำหรับการปฏิวัติให้แกพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศคอยพัฒนา
 ทั้งปวง การศึกษาดังความเชื่อมโยงระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับ พคท. โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลคานอคมการจึงจะช่วยให้เราไ้ทราบถึงแนวทางการต่อสู้ของ พคท.
 รวมทั้งดูทางแห่งความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

สำหรับแนวทางการต่อสู้ของ พคท. ก็คือ การทำสงครามประชาชนอย่าง
 กว้างขวางในชนบท แต่การจะทำสงครามใดหรือไม่ และจะประสบผลสำเร็จหรือไม่
 ขึ้นอยู่กับปัจจัย ๒ ด้านคือ ปัจจัยทางคานอคมวิสัย หรือปัจจัยจาก พคท.เอง กับปัจจัยทาง
 คานอคมวิสัยหรือปัจจัยคานอคมสภาพแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้ต้องเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
 จะขาดปัจจัยหนึ่งไปไม่ได้เลย ทางคานอคมวิสัยนี้หมายความว่าถึงปัจจัยคานอคมวิสัยต่างๆ ใน
 สังคม ยิ่งปัญหาในสังคมขยายวงกว้างและทวีความรุนแรงมากขึ้น พคท.ก็สามารถจะ
 ขยายอิทธิพลในหมู่ประชาชนได้มากขึ้นเป็นเงาตามตัว กล่าวอีกนัยหนึ่งยังมีปัญหามากขึ้น
 ประชาชนก็ยิ่งไม่พอใจสภาพความเป็นอยู่ในสังคมมากขึ้น และรวมไปถึงความไม่พอใจ
 ในรัฐบาลและกลไกบริหารของรัฐ พคท.ก็สามารถจะแทรกตัวเข้าไปอยู่ในช่องทาง
 ระหว่างประชาชนกับรัฐบาล และดึงเอาประชาชนเขามารวมขบวนการกับตนได้มากขึ้น
 และเมื่อใด พคท.สามารถชักนำประชาชนทั้งประเทศมาอยู่ภายใต้การชี้นำของตน
 และมารวมกันทำสงครามประชาชนได้แล้วก็เป็นอันถึงวาระสุดท้ายของรัฐบาลคอยเซินกัน

สำหรับปัญหาต่างๆ ในสังคมที่เป็นปัจจัยเกิดจากการแพร่ขยายอิทธิพล
 ของคนนั้น พคท.ให้คำจำกัดความอย่างง่าย ๆ ดังนี้ว่า "ความยากแค้นทางจิตใจและ
 ความยากไร้ทางวัตถุ" ประโยชน์กับความกว้างและลึกซึ้งยิ่งนัก เพราะหมายความ
 รวมถึงปัญหาต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง แม้แต่ปัญหาอิทธิพลของ
 ชาวต่างชาติในประเทศทั้งทางการทหาร การเมือง และทางเศรษฐกิจ ความเป็น
 จริงประการหนึ่งที่เราต้องยอมรับก็คือปัญหาในคานาต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่เป็นจริง
 และดำรงอยู่แล้วในสังคมไทย และดูเหมือนว่านับวันปัญหาเหล่านี้ยิ่งเพิ่มขึ้น และ
 หยิ่งรากลึกในสังคมไทยมากขึ้นทุกที โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นต้นมา
 ปัญหาหลายด้านเริ่มปรากฏชัดเจนนั่น และปัญหามางอันก็เริ่มก่อตัวขึ้น และตั้งแต่
 พ.ศ.๒๕๑๐ เป็นต้นมา ปัญหาทุกปัญหาก็เริ่มขยายตัวขึ้นเป็นปัญหาใหญ่ และแต่ละปัญหา
 ก็ส่งผลกระทบต่อกันและกันจนกระทั่งเชื่อมโยงกลายเป็นลูกโซ่ ซึ่งเมื่อเกิด
 วิกฤติขึ้นที่ห่วงโซ่หนึ่ง ภาวะวิกฤตินั้นก็จะขยายตัวไปยังสังคมทั้งหมด ฉะนั้นจึง
 ไม่เป็นปัญหาเลยวาท่าไม พคท.จึงขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาไม่ถึง ๒๐ ปี
 ที่ผ่านมานี้ เพราะถ้าเราพิจารณาถึงความเติบโตของ พคท.จากจุดกำเนิด เมื่อประมาณ
 พ.ศ.๒๔๗๕ มาจนถึงระยะ พ.ศ.๒๕๐๐ นั้น จะเห็นว่าตลอดระยะเวลา ๒๕ ปีนั้น
 พคท.ขยายตัวอย่างช้าๆ และการดำเนินงานของ พคท.ก็เป็นไปอย่างสงบเงียบ จน
 ไม้อาจจะคาดการณได้เลยว่าในอีกชั่วไม่กี่ปีต่อมา พคท.จะสามารถสร้างกำลังชนเผธิญ
 หนากับกำลังอันเข้มแข็งของรัฐบาลได้ และในช่วงระยะอันสั้นหลังจากการปะทะกับ
 รัฐบาลครั้งแรกในปี ๒๕๐๗ พคท.จะสามารถขยายกำลังและการทำสงครามกองโจรออก
 ไปอย่างกว้างขวางในส่วนต่างๆ ของประเทศ และสร้างความเสียหายให้กับเจ้าหน้าที่
 รัฐบาลในอัตราที่ค่อนข้างสูง

ปัญหาที่ตามมาคือ การขยายตัวของ พคท. จะเพิ่มขึ้นหรือไม่ หรือการขยายตัวของ พคท. จะชะงักหยุดยั้งหรือไม่ ความเป็นไปไคของคำถามหนึ่งคำถามใดในสองคำถามนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัย ๒ ประการตามที่กล่าวแล้วคือ ปัจจัยทางภายใน พคท. เอง และปัจจัยทางสภาพการณ์ในสังคม ทางภายในภาวะในสังคมนั้น ครอบคลุมปัญหาต่างๆ ในสังคมยังคงมีอยู่ การขยายตัวของ พคท. ก็ในวันแต่จะเพิ่มขึ้น เพราะสงครามของ พคท. คือสงครามประชาชนหรือสงครามแย่งประชาชน เมื่อประชาชนเบื่อหน่ายต่อสภาพสังคมที่เป็นอยู่ ประชาชนก็ยอมจะหันไปหา พคท. ซึ่งไคเสนอทางออกไว้ให้แล้วในทางตรงกันข้าม ถ้ารัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมให้หมดไป ประชาชนมีฐานะความเป็นอยู่ดีปราศจากช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ไม่มีปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจฝืดเคือง ปัญหาการผูกขาดทางเศรษฐกิจ การผูกขาดทางการเมือง รวมทั้งการปราศจากอิทธิพลครอบงำจากต่างชาติทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง การทหารแล้วอุดมการณ์หรือข้อเสนอของคอมมิวนิสต์ก็จะไม่อาจดึงดูดจิตใจประชาชนให้หันไปสนับสนุนไคเลย เพราะเมื่อมนุษย์ไม่มีปัญหา "ความยากแค้นทางจิตใจและความยากไร้ทางวัตถุ" แล้ว เขาก็ไม่จำเป็นต้องดิ้นรนจากสภาพที่เป็นอยู่ไปสู่สภาพที่ไม่ดีลัทธิประกันนั้นเลย

ทำอย่างไรเราจึงจะแก้ปัญหาดังๆ ในสังคมไทยขณะนี้ไค ทุกคนควรจะรู้ปัญหาและหลายคนก็รู้คำตอบและหนทางแก้ไขที่ไค ก็จะได้เห็นไคจากการที่ผู้เสนอหนทางแก้ไขอย่างถูกต้องสมเหตุสมผลอยู่เสมอมาไคจะเป็นข้อเสนอจากปัญญาชน นักวิชาการหนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเอง แต่ทั้งหมดก็เหมือนจะเป็นเพียงข้อเสนอที่ไคนำมาปฏิบัติอย่างจริงจังแต่อย่างไคเลย ไคจะเป็นปัญหาของชาวนา ปัญหาการปฏิรูปที่ดิน ปัญหาการกระจายรายได้ การยกระดับความเป็นอยู่ของกรรมกร ชาวนาชาวไร่ และชนชั้นผู้มั่งร่ำไคน้อยทั้งหมด ในบางครั้งหรือหลายครั้ง

ได้มีผู้พยายามจะแก้ไขปัญหาลักษณะอย่างจริงจังในทางปฏิบัติอยู่เหมือนกัน แต่ก็จะปรากฏ
 อยู่เสมอว่า ความตั้งใจจริงของเขาเหล่านั้นคงเผชิญกับอุปสรรคจากผู้เสียผลประโยชน์
 จนไม่อาจจะปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปได้ เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า อำนาจเหนือประเทศไทย
 อยู่ในมือของคนส่วนน้อยจำนวนหนึ่ง คนเหล่านี้มีฐานอำนาจอยู่ในมือ ซึ่งอาจจะเป็ฐาน
 อำนาจทางคานกำลังอาวุธ หรือฐานอำนาจทางคานเศรษฐกิจ และผู้มีฐานอำนาจอยู่ใน
 มือเหล่านี้ก็จะประนีประนอมผลประโยชน์กันและกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีกำลังอาวุธ เป็นฐาน
 อำนาจก็จะคงพึ่งพาศักดิ์ฝ่ายที่มีฐานอำนาจทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มพูนอำนาจและบารมี
 ให้แก่ตน รวมทั้งการแสวงประโยชน์คานทรัพย์สินเงินทอง และฝ่ายที่มีเครื่องมือเศรษฐกิจ
 การค้าเป็นฐานอำนาจก็จะพึ่งพาศักดิ์ฝ่ายที่มีอำนาจทางอาวุธ เพื่อครอบงำผลประโยชน์
 ทางการค้าพาณิชย์และการธนาคารให้ยิ่งๆ ขึ้นไป และขณะเดียวกันก็มีอิทธิพลของชาว
 ต่างชาติเข้ามาบีบบ้างเบียดเบียนหลังกลุ่มคนเหล่านี้ เพื่อชักนำให้คนเหล่านี้บริหารประเทศ
 ไปตามแนวทางที่ตนต้องการ ไม่อาจจะเป็นทางการแสวงอิทธิพลทางการเมือง หรือ
 การครอบงำผลประโยชน์จากไทยกลับไปสู่ประเทศตน

แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลในคณะรัฐบาล ศูนย์แห่งอำนาจก็ยังคงอยู่
 ที่บุคคลกลุ่มเดิมนี้เอง เนื่องจากบุคคลกลุ่มนี้มีอิทธิพลทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจมานาน
 จนสามารถที่จะกุมอำนาจไว้ได้อย่างมั่นคง แม้แต่รัฐบาลพลเรือนซึ่งได้รับเลือกตั้งเข้ามา
 ตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย เมื่อเขาบริหารประเทศแล้วก็ต้องเผชิญกับปัญหาจากกลุ่ม
 อิทธิพลทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ และยังคงบริหารประเทศโดยอาศัยฐานอำนาจ
 จากกลุ่มอิทธิพลดังกล่าวอีกยกย ทำให้ไม่อาจกำหนดนโยบายที่จะกระทบกระเทือนผล
 ประโยชน์ของบุคคลกลุ่มนี้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ฝังรากลึกมานานจนกลายเป็นระบบใหญ่โตและ
 มีกึ่งจนไม่อาจจะแก้ไขได้ง่าย การแก้ไขปัญหาลักษณะนี้จะต้องเริ่มจากแก่นของปัญหา

เปลี่ยนโครงสร้างระบบการเมือง การปกครอง และระบบเศรษฐกิจแบบเดิม และสร้างฐานอำนาจของประชาชนขึ้นมาเป็นพลังที่แข็งแกร่ง เพื่อให้คลุกกับพลังอื่นๆ ปัญหาเหล่านี้เปรียบประดุจกลไกทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลซึ่งกันและกันทุกปัญหา ซึ่งถ้าแก้ปัญหาทั้งมวลไปก็เท่ากับทำลายอุปสรรคการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างไรก็การแก้ไขปัญหาละเอียดของอาศัยความเสียสละ ความอดทน และความตั้งใจจริงของคนในสังคม

กลับมาพิจารณาทางคานพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย หากพิจารณาในแง่ที่นี้แล้ว พคท.ไม่มีฐานะเป็นพรรคการเมือง และไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมและกฎเกณฑ์ทางมวลในสังคม แต่เมื่อพิจารณาในคานพหุทัศย์เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า พคท.เป็นพรรคที่มีประวัติความเป็นมาที่ค่อนข้างยาวนานกว่าพรรคการเมืองที่ถูกกฎหมายในไทย และยังเป็นพรรคที่เคลื่อนไหวดำเนินการอย่างต่อเนื่องในทุกภาวะและทุกเงื่อนไขของสังคม ในขณะที่การดำเนินงานของพรรคการเมืองที่ถูกกฎหมายต่างๆ จะขาดตอนเป็นช่วงๆ ตามกระแสการเมือง ฉะนั้น พคท.ก็เป็นพรรคการเมืองเช่นเดียวกับพรรคอื่นๆ นั้นเอง แต่มีความแตกต่างกันในคานรูปแบบและ การดำเนินงาน กล่าวคือ พคท.เป็นพรรคที่ผิดกฎหมาย ซึ่งต้องเคลื่อนไหวอย่างลับ ปกปิด และในการต่อสู้นั้น พคท.ยังใช้วิธีการต่อสู้ทั้งทางคานการเมือง คานสงครามจิตวิทยา และคานการไขกั้วอาวุธ โดยเน้นหนักในการต่อสู้คานการทำสงครามประชาชนเป็นสำคัญ เพราะ พคท.มีความเห็นว่า "อำนาจมาจากปากกระบอกปืน" โดยที่ "ชนชั้นผู้ปกครองจะไม่ลงจากเวทีการเมือง ภัยการร้องขอ และจะต้องใช้กำลังอาวุธเขาโค่นล้ม" ในทัศนะของ พคท.ซึ่งได้รับอิทธิพลจากความคิดเหมาเจอจุ้ง และประสบการณ์ทางการเมืองของพวกเขาจะเห็นว่า ปัจจัยทางคานอหิวตภัยที่มีอิทธิพลต่อการทำสงครามประชาชน ก็คือปัจจัยจากพรรคคอมมิวนิสต์

ซึ่งจะต้องถึงพร้อมด้วยองค์ประกอบ ๓ ประการ หรือแถว ๓ ทรง หรืออาวุธวิเศษ ๓ อย่าง อันใดแก่ พรรค แนวรวม และกองทัพ องค์ประกอบทั้งสามเปรียบเสมือน อาวุธวิเศษที่จะขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ได้ และองค์ประกอบทั้งสามนี้ยังจะต้องมีความ แข็งแรงและสมบูรณ์อีกด้วย กล่าวคือ พรรคจะต้องเป็นพรรคที่มีลัทธิมากซ์-เลนิน และความคิดเหมาเจ๋อตุงเป็นทฤษฎีชี้นำ และประกอบด้วยปฏิบัติการพรรคที่เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย และมีความรุดหน้าในลัทธิมากซ์ - เลนิน และความคิดเหมาเจ๋อตุง สำหรับแนวร่วมก็ควรมลทินที่เห็นด้วยและสนับสนุนการต่อสู้ของ พคท. และกองทัพก็ควรถูกกำลังดีคณาธิปไตยของ พคท. ที่จะเข้าปฏิบัติการในชนบท โดยมีทฤษฎีมากซ์-เลนิน และเหมาเจ๋อตุง ชี้นำ และมีจุดประสงค์ที่จะโค่นล้มรัฐบาลและยึดอำนาจรัฐ

องค์ประกอบทั้งสามประการคือ พรรค แนวรวม และกองทัพกำลังดีคณาธิปไตย เป็นปัจจัยที่สำคัญและเสริมซึ่งกันและกัน จะขาดปัจจัยหนึ่งอันใดไม่ได้เลย และปัจจัย อันหนึ่งอันใดจะอ่อนแอก็มีได้เช่นกัน เพราะพรรคเปรียบประจักษ์ของงานปฏิวัติ ที่จะชี้แนะแนวทางการต่อสู้ รวมทั้งยุทธศาสตร์ในแต่ละระยะอย่างสอดคล้องกับสภาพการณ์ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว พรรคจะต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีจิตใจปฏิวัติ มีความรุดหน้าใน ทฤษฎีมากซ์ - เลนิน และเหมาเจ๋อตุง และเป็นคนที่มุกอดภาพ ฉะนั้นบุคคลที่จะได้เป็น สมาชิกของ พคท. จะต้องได้รับการกลั่นกรองแล้วว่าเป็นบุคคลที่คู่ควรกับการปฏิวัติ อย่างแน่นอน เห็นด้วยจำนวนสมาชิก พคท. จึงมีจำนวนที่ค่อนข้างจำกัด สำหรับ แนวรวมนั้น เปรียบประจักษ์ร่างกายที่จะต้องโอบเข้าโรมรันคู่ต่อสู้ โดยอวัยวะทุกส่วน จะต้องถูกนำมาใช้อย่างพร้อมเพรียงกัน นั่นคือการนำเอามวลประชาชนทั้งหมดในสังคม มาไว้จะเป็นกลุ่มหรืออาชีพใดเขารวมเป็นแนวร่วมของ พคท. และยังประชาชนเขารวมกับ พคท. มากเพียงไร ก็ยิ่งเพิ่มความเข้มแข็งให้กับ พคท. มากขึ้นเท่านั้น ฉะนั้น

ในการดำเนินงาน พทท. จะเคลื่อนไหวในทุกวิถีทางเพื่อชักจูงให้คนส่วนใหญ่ในสังคม เป็นแนวร่วมหรือเป็นพันธมิตรของ พทท. จะโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ซึ่งในบางครั้ง พทท. อาจใช้วิธีชักจูงองค์การบังหน้า หรือองค์การแนวร่วมขึ้นสำหรับสร้างแนวร่วม รวมทั้งการส่งผู้ปฏิบัติงานเข้าไปเคลื่อนไหวในองค์การหรือกลุ่มอิสระต่างๆ สำหรับ กองกำลังติดอาวุธนั้นเปรียบเสมือนอาวุธในมือของคนนั่นเอง ในการใช้อาวุธนี้ใช้ จะต้องใช้อาวุธของตนอย่างชาญฉลาด เรียนรู้วิธีการที่จะใช้อาวุธที่คอยประสิทธิภาพ ให้มีชัยชนะเหนือผู้ที่อาวุธร้ายแรงกว่าได้ พทท. ก็ได้จัดตั้งกองทัพของตนขึ้นเรียกว่า "กองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย" (ทปท.) เพื่อรับหน้าที่การทำสงคราม ประชาชนในประเทศไทย ทั้งนี้ พทท. ได้กำหนดยุทธศาสตร์และยุทธวิธีการต่อสู้ด้วยอาวุธ สำหรับ ทปท. ไว้อย่างมากมาย โดยได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดของเหมาเจ๋อตง และ จากประสบการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนและพรรคคอมมิวนิสต์อื่นๆ ที่ทำการต่อสู้ด้วย สงครามกองโจรมาแล้ว อนึ่ง หน้าที่ของ ทปท. นั้นมิใช่แต่จะทำการรบแต่เพียงอย่างเดียว หากยังมีหน้าที่ด้านการผลิตและการสร้างแนวร่วมด้วย กล่าวคือ ทปท. จะต้อง ทำการผลิตอาหาร เช่น การเพาะปลูกพืชไร่เพื่อเลี้ยงกองทัพ เพราะ ทปท. อยู่ในฐานะ ที่จะต้องช่วยตนเอง และจะต้องไม่สร้างความเคียดแค้นให้กับประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง ขณะเดียวกันกองกำลังติดอาวุธของ ทปท. ก็มีหน้าที่จะต้องไปเคลื่อนไหวโฆษณาชวนเชื่อ ในหมู่บ้าน เพื่อหาสมาชิกเพิ่ม และเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในชนบท ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นอิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ของพรรคจีนในระยะที่ พรรคคอมมิวนิสต์จีนกำลังต่อสู้เพื่อยึดอำนาจรัฐ

แม้ว่าองค์ประกอบทั้งสามประการข้างต้นจะเป็นปัจจัยที่เสริมช่วยซึ่งกัน และกัน แต่พรรคฯ จะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเหนือแนวร่วม และกองทัพ เพราะเป็น ส่วนที่ชี้ขาดแนวทางการต่อสู้ และ พทท. เองก็ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคกับกองทัพนั้นยึดหลัก "พรรคบัญชาปืน" และกำหนดให้กองกำลังติดอาวุธปฏิบัติตนโดยมีลัทธิมากซ์ - เลนิน และเหมาเจ๋อตงเป็นทฤษฎีชี้นำ และอยู่ภายใต้กรอบที่พรรคกำหนดไว้ ฉะนั้น พคท. จะเข้มแข็งหรืออ่อนแอเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของพรรคมาก หาก พคท. ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถและมีจิตใจปฏิวัติสูง ยึดมั่นในอุดมการณ์ และแนวทางการต่อสู้อย่างมั่นคงและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความเข้มแข็งของ พคท. ก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว แต่การจะวิเคราะห์ถึงความเข้มแข็งของ พคท. ในแง่นี้เป็นสิ่งที่ยากขึ้นความสามารถของผู้ศึกษา พคท. แต่เพียงผิวเผิน อันเนื่องมาจากปัญหาที่ว่า พคท. เป็นพรรคที่มีกฎหมายที่ดำเนินการอย่างปกปิดตลอดมา การดำเนินงานต่างๆ ของพคท. ด้วยบุคคลที่เป็นผู้ปฏิบัติงานสำคัญของ พคท. โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่นำอำนาจการนำ และโครงสร้างหรือการจัดองค์กรต่างๆ ของ พคท. ล้วนแต่เป็นความลับสำหรับคนทั่วไป การวิเคราะห์ในลักษณะนี้เป็นไปโดยยาก อย่างไรก็ตามเท่าที่วิเคราะห์มานี้คงจะพอเห็นได้ว่า ขบวนการคอมมิวนิสต์ในไทยมีกำลังเพียงใด และได้รับอิทธิพลในทางอุดมการณ์จากพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมากน้อยเพียงใด

กรณีที่ได้มีผู้เชี่ยวชาญตอบโต้กันมาทางสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ อย่างเปิดเผยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ พคท. ในเมือง และเกี่ยวกับแนวทางการต่อสู้ของ พคท. กล่าวคือเป็นการตอบโต้ระหว่างนายเงิน บัวอ่อน ซึ่งใช้นามปากกาว่า อำนาจ ยุทธวิวัฒน์ ฝ่ายหนึ่ง กับฝ่ายหนึ่ง ซึ่งตอบโต้โดยใช้นามปากกาว่า ไม่ระบุชื่อมาทางสิ่งพิมพ์ต่างๆ รวมทั้งการตอบโต้จากสถานีวิทยุ "เสียงประชาชนแห่งประเทศไทย" ซึ่งเป็นวิทยุของ พคท. โดยฝ่ายแรกวิจารณ์การดำเนินงานของ พคท. ในเมืองไปในทำนองว่า ผู้ปฏิบัติงาน พคท. ในเมืองปฏิบัติงานแบบ "สูมสูมเสียง เคียงซ้าย" "ทำสงครามจรยุทธ์ในเมือง" และดำเนินงานหลายประการในลักษณะที่เสียงตอบการถูกปรามปรามอย่างรุนแรง

แทนที่จะใช้วิธี "ข่มขู่ รักข่ม และยาวนาน ข่มจนกำลัง รอคอยโอกาส" และ
 ฝ่ายหลังได้โจมตีว่า นายเงิน บัวอ่อน เป็นผู้ชายพรกชายพวก และถูกขับไล่ออกจาก
 พรรคนานแล้ว รวมทั้งได้โจมตีว่า นายเงิน บัวอ่อน กำลังดำเนินงานบ่อนทำลาย พท.
 จากการตอบโต้ดังกล่าวได้ทำให้คนทั่วไปสามารถจะทราบถึงการปฏิบัติงานบางประการ
 ของ พท. รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับแนวทางการต่อสู้ของ พท. ตลอดจนยุทธศาสตร์และ
 ยุทธวิธีการต่อสู้ และยังทำให้ได้ทราบว่าได้เคยมีความกึกก้องเกี่ยวกับแนวทางและ
 ยุทธศาสตร์การต่อสู้ภายใน พท. มาตั้งแต่ระยะ พ.ศ. ๒๔๙๓ แล้ว แม้ว่าความกึกก้อง
 ทางความคิดดังกล่าวจะยุติลงแล้ว โดยฝ่ายที่นิยมแนวทางรุนแรงมีอิทธิพลอย่างเด่นชัด
 ภายในพรรค และ พท. ได้ดำเนินงานตามแนวทางการต่อสู้ของอาวุธอย่างมั่นคง
 แต่ความกึกก้องนั้นก็ยังคงเหลือร่องรอยอยู่ และอาจจะนำไปสู่ความกึกก้องครั้งใหม่
 ได้หากสถานการณ์แวดล้อมทั้งภายในพรรค และสถานการณ์ภายในประเทศเอื้ออำนวย
 กรณีความกึกก้องข้างต้นนี้อาจจะกล่าวได้โดยง่ายกว่าเดิมว่าเป็นความกึกก้องจากภายนอก
 พรรค เพราะนายเงิน ยังมีชื่ออยู่ในคณะกรรมการกลาง และกรมการเมืองของ พท.
 อันเป็นผลจากการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ ๓ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ คราวนี้ที่ พท. ยัง
 ไม่มีการประชุมสมัชชาครั้งต่อไป และพิจารณาเกี่ยวกับสถานการณ์ของนายเงินแล้ว
 นายเงินก็ยังจัดอยู่ในคณะกรรมการกลางและ คณะกรมการเมืองต่อไป แต่ขณะเดียวกัน
 ในแง่ความเป็นจริง นายเงินได้ถอนตัวออกจากพรรคมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้ว
 ฉะนั้นก็อาจจะพูดว่าความกึกก้องนี้เป็นความกึกก้องภายในพรรค อย่างไรก็ตาม
 หากนายเงิน ชาติจากพรรคโดยปริยายแล้ว นายเงินก็ยังนับเป็นบุคคลที่มีอาวุโสสูงในพรรค
 และมีความรู้ความชำนาญที่แตกฉาน อิทธิพลของนายเงินภายใน พท. ก็น่าจะมีอยู่บ้างพอสมควร
 ฉะนั้น การที่นายเงินเขียนหนังสือวิจารณ์การดำเนินงานในเมืองของ พท. ก็ควรจะมีส่วน
 กระทบกระเทือนต่อการดำเนินงานของ พท. มีไม่น้อย อย่างน้อยที่สุดก็น่าจะทำให้
 สมาชิก พท. ระดับสูงหันกลับมาพิจารณาบทบาทของการปฏิบัติงานที่ผ่านมาทั้งหมด และ

ปรับปรุงขอบกพร่องของ พทท. ก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไป เพราะคอมมิวนิสต์เองก็
ยอมรับว่า ความขัดแย้งบนพื้นฐานของเหตุผล เป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้ มีการ
ปรับปรุงขอบกพร่องของตน ซึ่งเหมาเจ๋อตงเองก็กล่าวในเรื่องนี้ไว้อย่างละเอียด
ในบทนิพนธ์เรื่อง "วาทกรรมความขัดแย้ง" แต่ขอวิจารณ์ถึงกล่าวของนายฉิน บัวอัน
จะไม่มีผลให้ พทท. เปลี่ยนแนวทางการต่อสู้จากแนวทางรุนแรงไปสู่แนวทางสันติหรือ
แนวทางรัฐสภาได้เลย เพราะ พทท. ใดก็ไปหมายถึงไว้อย่างมั่นคงแล้วว่า พทท.
จะยึดแนวทางการทำสังครามในชนบทตามความคิดของเหมาเจ๋อตง